

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12933/2025
25.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца Јавног комуналног предузећа за комуналну привреду Лазаревац, чији је пуномоћник адвокат Душко Мартиновић из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Милош Поповић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2915/24 од 13.05.2025. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2915/24 од 13.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2915/24 од 13.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 564/24 од 05.07.2024. године, ставом првим изреке одржан је на снази платни налог садржан у решењу о извршењу јавног извршитеља Ирене Живковић из ... И.Ивк 662/22 од 01.11.2022. године којим је обавезан тужени да тужиоцу на име главног дуга исплати износ од 1.434,00 динара са законском затезном каматом од 14.10.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 42.400,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 2915/24 од 13.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („ Службени гласник РС, бр. 72/11,...10/23-други закон) прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не

би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца чији је правни основ дуг, тако што је оцењено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, на основу конкретног утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. У нижестепеним пресудама цењен је приговор недостатка пасивне легитимације и приговор застарелости, те су супротни наводи ревизије неосновани. Приложена пресуда уз ревизију је без утицаја на другачије одлучивање имајући у виду да чињенично стање у том предмету није идентично чињеничном стању у конкретеној парници. На основу изнетог је одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је недозвољена.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, која не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Поступак поводом приговора против платног налога инициран је 01.02.2023. године, а вредност предмета спора је 1.434,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић